

XAVIER GOSÉ (1876-1915).
De la Barcelona dels Quatre Gats al París elegant.

Data: Del 29 d'abril a 28 de setembre de 2008.

Lloc: Centre de Documentació i Museu Tèxtil.

Organitzadors: Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Lleida.

Descripció: Produïda per la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Lleida, itinerarà fins a finals de març de 2009 per diferents museus de la Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona.

La mostra que romandrà a Terrassa fins el 28 de setembre, procedeix del fons que el Museu d'Art Jaume Morera de Lleida té dedicat a Xavier Gosé, un dels il·lustradors gràfics amb més prestigi a l'Europa del seu moment, així com una de les figures de referència de l'època per fa a la il·lustració de la moda.

Xavier Gosé de família lleidatana es formà a Barcelona, en l'ambient dels Quatre Gats, establint-se a París al 1900, on va romandre fins al 1914. Els especialistes divideixen l'experiència parisenca de Gosé en dues etapes: una primera de caire realista i satíric, desenvolupada aproximadament entre 1900 i 1906, i una segona de tall molt més mundà, entre 1907-1914.

A través de la seva obra publicada a les principals revistes editades a la ciutat, i aquí és on rau una de les seves grans aportacions, creà un tipus artístic de donà que seria imitat per diversos contemporanis seus. Incorporà a la seva obra allò que admirava de determinats artistes, entre ells, Ramon Casas, Hermen Anglada Camarasa i, com no, Toulouse-Lautrec i Klimt, a més de certs aspectes de l'estampa japonesa i un tractament del color de tall orientalista. El resultat fou una síntesi estètica que li va garantir l'èxit, basada en un estil molt peculiar, clarament avançat al seu temps, i que preludeix un llenguatge que no arribà a conèixer, l'Art Déco, la data d'inici del qual s'ha situat el 1925, deu anys després de la mort del genial artista lleidatà.

Van publicar els seus dibuixos revistes com *La Gazette du Bon Ton*, *L'Assiette au Beurre*, *Le Rire*, *Le Frou-Frou*, *Cocorico*, *Femina* o *La Vie Parisienne*, a part de les alemanyes *Jugend* o *Simplicissimus*, el que li portà èxit, prestigi i diners. Col·laborà també amb *Mundial Magazine*, una revista editada en castellà a París, el director literari de la qual era Rubén Darío. La competència en aquest ambient de la il·lustració parisenca era duríssima, ja que existien a la ciutat extraordinaris dibuixants de renom internacional, com Capiello, Forain, Steinlen, Guillaume, Caran d'Ache, Paul Iribe, Vallotton, Galanis, Camara, etc. La temàtica de les seves il·lustracions és força diversa, depenent del to de cadascuna de les revistes per a les que treballà. Trobem des d'il·lustracions força crítiques amb els governs francès i espanyol, a imatges molt més amanerades i delicades que recullen els ambients més refinats de la societat del moment.

L'exposició s'estructura en quatre àmbits, que reuneixen, entre tots, una quarantena d'obres:

La vida al carrer, del realisme al modernisme. Obra de l'època barcelonina, que palesa la influència de l'incipient Modernisme, tot i que el component que hi predominà és el del realisme, inherent a la majoria dels seus companys de generació. S'interessa pels

suburbis barcelonins, els temes portuaris i altres qüestions de la realitat quotidiana del món dels treballadors.

Elogi de la dona. París motiva un canvi radical en la iconografia i els temes del pintor. La dona passa a ser el centre d'atenció de la seva obra, sempre posant èmfasi en la seva vestimenta. A diferència del compromís social dels seus dibuixos barcelonins, a París es dedicà únicament i exclusiva a l'observació de les *petites femmes*, a presentar-les en la seva quotidianitat més frívola i luxosa.

París, la vie élégante. El paisatge humà descrit per Gosé a París és luxós, ampul·lós i exagerat, però per damunt de tot, bell. Al París cosmopolita de la *Belle Époque*, Gosé es va convertir en un dels grans cronistes de la ciutat i els seus ambients, especialment dels més refinats, on l'elegància, les aparences i la sofisticació estaven per damunt de tot.

Gosé i la moda. La seva reputació el porta a integrar-se en el selecte grup d'il·lustradors que treballen per a les revistes de moda per excel·lència, *Le Journal des Dames et des Modes* i *La Gazette du Bon Ton*. Entre 1906 i 1914, Gosé publicà uns 270 dibuixos a la premsa francesa i alemanya.

FITXA TÈCNICA:

Producció: Diputació de Barcelona i Ajuntament de Lleida.

Comissari: Albert Velasco i González.

Coordinació tècnica:

Carme Rius i Font (*Diputació de Barcelona*)

Francesc Gabarrell i Guiu (*Museu d'Art Jaume Morera*).

XAVIER GOSÉ (1876-1915). *De la Barcelona de los Cuatre Gats al París elegante.*

Fecha: Del 29 de abril a 28 de septiembre de 2008.

Lugar: Centre de Documentació i Museu Tèxtil.

Organiza: Diputación de Barcelona y el Ayuntamiento de Lérida.

Descripción: Producida por la Diputación de Barcelona y el Ayuntamiento de Lérida itinerará hasta finales de marzo de 2009 por diferentes museos de la Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona.

La muestra que permanecerá en Terrassa hasta el 28 de septiembre, procede del fondo que el Museo de Arte Jaume Morera de Lérida tiene dedicado a Xavier Gosé, uno de los ilustradores gráficos con más prestigio de la Europa de su momento, así como una de las figuras de referencia de la época por lo que hace a la ilustración de la moda.

Xavier Gosé de familia leridana se formó en Barcelona, en el ambiente de los Quatre Gats, estableciéndose en París en 1900, donde permaneció hasta 1914. Los especialistas dividen la experiencia parisina de Gosé en dos etapas: una primerarealista y satírica, desarrollada aproximadamente entre 1900 y 1906, y una segunda de corte mucho más mundano, entre 1907-1914.

A través de su obra publicada en las principales revistas editadas en la ciudad- y aquí radica una de sus grandes aportaciones- creó un tipo artístico de mujer que sería imitado por diversos contemporáneos suyos. Incorporó a su obra aquello que admiraba de determinados artistas, entre ellos, Ramón Casas, Hermen Anglada Camarasa y, como no, Toulouse-Lautrec y Klimt, además de ciertos aspectos de la estampa japonesa y un tratamiento de color de corte orientalista. El resultado fue una síntesis estética que le garantizó el éxito, basada en un estilo muy peculiar, claramente avanzado a su tiempo, y que prelude un lenguaje que no llegará a conocer, el Art Déco, la fecha de inicio del cual se ha situado en 1925, diez años después de la muerte del genial artista leridano.

Publicó sus primeros dibujos en revistas como *La Gazette du Bon Ton*, *L'Assiette au Beurre*, *Le Rire*, *Le Frou-Frou*, *Cocorico*, *Femina* o *La Vie Parisienne*, a parte de las alemanas *Jugend* o *Simplicissimus*, quien le trajo el éxito, prestigio y dinero. Colaboró también con *Mundial Magazine*, una revista editada en castellano en París, el director literario de la cual era Rubén Darío. La competencia en este ambiente de la ilustración parisina era durísima, ya que existían en la ciudad extraordinarios dibujantes de renombre internacional, como Cappiello, Forain, Steinlen, Guillaume, Caran d'Ache, Paul Iribe, Vallotton, Galanis, Camara, etc. La temática de sus ilustraciones es muy diversa, dependiendo del tono de cada una de las revistas para las que trabajó. Encontramos desde ilustraciones muy críticas con los gobiernos francés y español, a imágenes mucho más amaneradas y delicadas que recogen los ambientes más refinados de la sociedad del momento.

La exposición se estructura en cuatro ámbitos, que reúnen, entre todos, unas cuarenta obras:

La vida en la calle, del realismo al modernismo. Obra de la época barcelonesa que refleja la influencia del incipiente Modernismo, aunque el componente predominante es el del realismo, inherente a la mayoría de sus compañeros de generación. Se interesa por los suburbios barceloneses, los temas portuarios y otras cuestiones de la realidad cotidiana del mundo de los trabajadores.

Elogio de la mujer. París motiva un cambio radical en la iconografía y los temas del pintor. La mujer pasa a ser el centro de atención de su obra, siempre poniendo énfasis en su vestimenta. A diferencia del compromiso social de sus dibujos barceloneses, en París se dedicó única y exclusivamente a la observación de *lespetites femmes*, a presentarlas en su cotidianidad más frívola y lujosa.

París, la vie élégante. El paisaje humano descrito por Gosé en París es lujoso, ampuloso y exagerado, pero por encima de todo, bello. En el París cosmopolita de la Belle Époque, Gose se convirtió en uno de los grandes cronistas de la ciudad y sus ambientes, especialmente de los más refinados, donde la elegancia, las apariencias y la sofisticación estaban por encima de todo.

Gosé, i la moda. Su reputación le lleva a integrarse en el selecto grupo de ilustradores que trabajan para las revista de moda por excelencia, *Le Journal des Dames et des Modes* y *La Gazette du Bon Ton*. Entre 1906 y 1914, Gosé publicó unos 270 dibujos en la prensa francesa y alemana.

FICHA TÉCNICA:

Producción: Diputació de Barcelona y Museu d'Art Jaume Morera de Lleida.

Comisario: Albert Velasco i González.

Coordinación técnica:

Carme Rius i Font (*Diputació de Barcelona*)

Francesc Gabarrell i Guiu (*Museu d'Art Jaume Morera*).

XAVIER GOSÉ (1876-1915).

From the Barcelona of Els Quatre Gats to the Paris of La vie élégante.

Date: 29 April to 28 September 2008.

Place: Textile Museum and Documentation Centre.

Organized by: Produced by the Provincial Council of Barcelona and the City Council of Lleida.

Description: Produced by the Provincial Council of Barcelona and the City Council of Lleida. The exhibition will be on show in Terrassa until 28 September, and will then travel to other museums in the Provincial Council's Local Museums Network, until the end of its tour in March 2009.

The exhibits are from the collection of works by Xavier Gosé held at the Jaume Morera Art Museum in Lleida. In the early twentieth century Xavier Gosé was one of the most important illustrators in Europe and one of the reference points for fashion illustration at the time.

Xavier Gosé was born in Lleida but trained in Barcelona, at the time of the Quatre Gats group. He moved to Paris in 1900, where he stayed until 1914. The specialists divide his production in Paris into two stages: the first, from 1900 to 1906, was realistic and satirical, and the second, from 1907 to 1914, was much more worldly and sophisticated.

Gosé published in Paris's leading magazines and his works created an artistic image of the woman that would be imitated by many of his contemporaries. He incorporated aspects that he admired in other artists like Ramon Casas, Hermen Anglada Camarasa and of course, Toulouse-Lautrec and Klimt, as well as elements of Japanese printing and an Oriental treatment of colour. The resulting synthesis of forms brought him great success; his highly unusual style, clearly ahead of the times, was the forerunner of a language that he would not live to see – the language of Art Déco, which began some ten years after his death.

Gosé's illustrations were published in magazines such as *La Gazette du Bon Ton*, *L'Assiette au Beurre*, *Le Rire*, *Le Frou-Frou*, *Cocorico*, *Femina* and *La Vie Parisienne*, and in *Jugend und Simplicissimus* in Germany. They brought him success, prestige, and wealth. He also worked for *Mundial Magazine*, a Spanish-language publication in Paris, whose literary editor was Rubén Darío. Competition in Paris was fierce: the city was home to world-famous illustrators such as Cappiello, Forain, Steinlen, Guillaume, Caran d'Ache, Paul Iribe, Vallotton, Galanis, Camara, etc. The themes of Gosé's work vary widely, depending on the tone of the magazines for which he worked: they range from satirical criticisms of the Spanish or French governments to much more delicate images of the refined sectors of the society of the times.

The exhibition contains some forty illustrations and is divided into four sections:

Street life: from realism to modernism. Works from his Barcelona period, which reflect the influence of the new modernist movement (Catalan *art nouveau*), though the predominant component, as in the work of most of his contemporaries, is realism. Gosé was interested in the more popular areas of the city – the port, for instance – and the everyday reality of the world of the

working-classes.

In praise of women. Paris brought about a radical change in the artist's iconography and themes. Women were now the key focus of his work, with a clear emphasis on their dress. Far removed from the social comment of the illustrations of his Barcelona period, his Paris work focused exclusively on the observation of the *petites femmes*, presenting them in their most frivolous and luxurious surroundings.

Paris, *La Vie Élégante*. The human landscape portrayed by Gosé in Paris is luxurious, opulent, exaggerated, but above all beautiful. In the cosmopolitan Paris of the *Belle Époque*, Gosé became one of the great chroniclers of the city and its different atmospheres – especially the most refined ones, where elegance and sophistication were the order of the day.

Gosé and fashion. His reputation gained him entry into the select group of illustrators who worked for the fashion magazines *par excellence*: *Le Journal des Dames et des Modes* and *La Gazette du Bon Ton*. Between 1906 and 1914, Gosé published around 270 drawings in France and Germany.

TECHNICAL DETAILS:

Production: Provincial Council of Barcelona and the City Council of Lleida.

Commissioner: Albert Velasco i González.

Technical coordination:

Carme Rius i Font (*Provincial Council of Barcelona*).

Francesc Gabarrell i Guiu (*JaumeMoreraArt Museum*).

és un consorci de:

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

Ajuntament de Terrassa